

DIPLOMOVA PRÁCE Sociokulturní souvislosti soudobého vývoje architektury a města

DIPLOMANT: Petr Majtan

VEDOUcí PRÁCE: PhDr. Jitka Ortová, CSc.

OPONENT: Doc. PhDr. Martin Matějů

POSUDEK VEDOUcí PRÁCE

U zadání tématu diplomové práce pro Petra Majtana jsem vycházela z jeho sdělení, že se dlouhodoběji věnuje problematice soudobé architektury a zajímají jej změny ve způsobech života, které jsou s tvorbou umělého životního prostředí propojené. Tomu odpovídalo i téma jeho postupové práce, v níž prezentoval některé nové urbanistické koncepce, které mu poskytlo jedno z odborných pracovišť, zaměřených na tvorbu plánů územního rozvoje českých měst. Diplomová práce měla mít tedy dvě části, kromě přehledného zpracování literatury k tématu se měl autor zabývat i konkrétními problémy a ty analyzovat tak, aby znalosti ze studia uplatnil při formulování vlastních stanovisek. Diplomový úkol byl zadán ve čtvrtém roce studia, to znamená před více než čtyřmi lety. To, že diplomovou práci P. Majtan předkládá k obhajobě po tak dlouhou dobu, je způsobeno mimořádně obtížnou osobní situací, kvůli které požádal o přerušení studia. Sama skutečnost, že se rozhodl studium dokončit, si zaslouží ocenění. Zároveň ale nelze opominout, že diplomant ztratil kontakt s oborem a obtížně navazoval i na to, co měl již dříve k diplomové práci připravené. Proto jsem P. Majtanovi navrhla, aby téma zužil na přehledovou, respektive především kompilační studii, ve které utřídi základní odbornou literaturu k problematice moderního města a k některým postmoderním tendencím, jak jsou prezentované ve společenskovědní literatuře i v teoriích architektury.

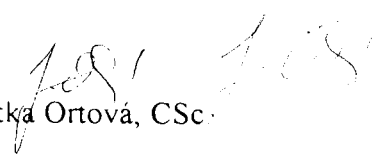
U diplomových prací kompilačního charakteru se ovšem předpokládá precizní práce s literaturou, kdy má diplomant nejen vybrat a utřídit to, co neztrácí na významu a co tvoří podstatu odborných diskusí k danému tématu, ale v první řadě přesně citovat a jasně oddělovat použité prameny od vlastních komentářů. Tato základní podmínka v předložene diplomové práci splněna není. V textu jsou zařazeny rozsahle převzaté pasáže bez odkazů na literaturu. Nejpatrnější je to tam, kde diplomant informuje o významných osobnostech. V odkazech sice uvádí jejich základní díla, ale v textu přebírá jejich hodnocení buď z úvodů či závěrů těchto publikací, které jsou ovšem dílem jiných autorů, případně z přehledových prací o moderní a postmoderní architektuře, částečně též z diplomových prací svých starších kolegů. Jako konkrétní příklady uvádím zdánlivě autorův výklad F. L. Wrighta (s. 53), A. Loose (s. 57), K. Lynche (s. 60), I. Kanta (s. 62), Ch. Jenckse (s. 64). V poznámkovém aparátu kam P.

Majtán zařadil z odborné literatury citované charakteristiky některých základních pojmů a směrů, vůbec odkazy uvedené nejsou. Je to škoda, neboť materiálu, který odpovídá zvolenému tématu, je do práce začleněno dostatečné množství. Pro jeho nashromáždění musel autor vynaložit hodně času a práce.

Jako vedoucí diplomové práce konstatuji, že jsem tomu, aby P. Majtán mohl studium úspěšně dokončit, věnovala podstatně více času a energie, než bývá u vedení diplomantů zvykem. Tato práce ale na textu patrná není, což samozřejmě nemusí být pouze chyba jejího autora. (O tom, že mne patrně většinou neposlouchal, soudím /mimo řadu zásadnějších problémů/ například z toho, že byl pochopitelně mnohokrát upozorněn, že norský architekt a teoretik architektury se jmenuje Norberg-Schulz, nikoliv Schulz – viz např. s.14, aby nakonec i do bibliografie zařadil Genia loci od Schulze, stejně tak byl upozorněn na rozdíly v sociologické a architektonické chicagské škole, aj.). Problémem, který jsem v průběhu vedení práce včas nezachytila, jsou pravopisné chyby, které se sice objeví v každém textu, ale v tomto případě je jich neúměrné množství (např.: tendence začalí s. 29, stavby bylí, názory se vyskytlí s.69).

Závěr: Vzhledem k tomu, že práce na textu předloženém k obhajobě probíhaly s přestávkami dlouhou dobu, předpokládám, že se nemýlím a neublížuji jejímu autorovi, pokud konstatuji, že požadavek, aby P. Majtán práci přepracoval do kvalitnější podoby, není reálný. Opravit ovšem musí chyby, které jsou technického rázu. Je na komisi pro obhajoby diplomových prací, aby posoudila všechny souvislosti, tj. výsledky celého studia, v tomto mimořádném případě též osobní situaci diplomanta, která je svou obtížností se situací jiných studentů nesrovnatelná, a zejména úroveň obhajoby. V případě kvalitní obhajoby doporučuji, aby práce byla přijata a klasifikována **dobře**.

V Praze, 12. května 2007

PhDr. Jitka Ortová, CSc.